

Облага, што вижда човѣкъ отъ животни-тѣ и отъ растенія-та.

Човѣкъ-тъ, като господарь на земя-та, която му е дадена отъ Бога да я владѣе, за да си удовлетвори потрѣби-тѣ дори и приштейки-тѣ си, ползова се и отъ животно-то и отъ растително-то царство.

Отъ животни-тѣ добиваме месо, лоѣ, масло, млѣко, яйца, кожи, вълна, козина, четина, кости, рокове и копита, мѣхъ, пера, китови вѣси, бисеръ, седефъ, медъ, коприна и други работи. Много животни не ни даватъ нито храна, нито облѣкло, а само ни служатъ за удоволствие, като напр. славий-тъ, канарче-то, папгалъ-тъ ; други ни возятъ ; трети ни чуватъ кѣшти-тѣ и имотъ-тъ ; нѣкои ни служатъ съ това, дѣто истрѣбватъ други-тѣ вѣдители животни ; нѣ има и такъви които, до колкото знаемъ, сѣ само вѣдители, такъви сѣ : ядовити-тѣ змии, бесполезни лѣвъ, ако и да е величественъ, нетърпима-та муха и др.

Отъ растително-то царство имаме още по-голема полза, отъ колкото имаме отъ животно-то царство. За *храна*, ми употрѣбваме толкова много различни растения, штото мѣчно може човѣкъ да ги прѣброи. Отъ едни растения ядемъ плодъ-тъ, такъви сѣ : ябълки-тѣ, круши-тѣ, протокали-тѣ, орѣхи-тѣ и др. Отъ други зимаме цвѣте, такъви сѣ : шипѣкъ-тъ, кремъ-тъ, отъ които вадимъ масло. Отъ трети зимаме сѣме-то, такъви сѣ : рѣжъ-та, пшеница-та, ечемъ-тъ и всички-тѣ уобшто житни растения ; отъ сѣме-то на конопль-тъ, на ленъ-тъ и на слѣнцогледъ-тъ вадимъ масло. Отъ четвърти ядемъ листа-та, такъви сѣ : зеле-то, бърдокви-тѣ и др. Пети ни даватъ сокъ-тъ си, такъви сѣ : захарна-та трѣстика, на която отъ сокъ-тъ